

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 august 2021, în cauza penală privindu-l pe

Pulucciu Andrei xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 02.02.2021-04.05.2021
2. *instanța de apel:* 25.05.2021-10.08.2021
3. *instanța de recurs:* 11.11.2021-15.02.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat sediul Central din data de 04 mai 2021, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Pulucciu Andrei Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Pulucciu A. fiind persoana fără permis de conducere, ce i-ar acorda dreptul de conducere mijloacelor de transport, informația confirmată prin OTR cu nr. de ieșire 03/90-18-1053 din 11.12.2020, la data de 22 noiembrie 2020, aproximativ la orele 22 și 25 minute, conducând automobilul de model „VAZ-2109” cu numere de înmatriculare xxxxx, fiind acel conducător al mijlocului de transport, în xxxxx, unde a fost oprit de colaboratorii de poliție. În pofida faptului că, la verificarea actelor lui Pulucciu A., la colaboratorii de poliție au apărut suspiciuni că acesta conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, ultimului i s-a propus să treacă testarea pentru a constata concentrarea alcoolului în aer evaporat cu alcotester de model „Drager”. Fiind avertizat de răspunderea penală pentru refuzul, împotrivirea sau eschivarea de la trecerea procedurii de testare alcoolscoptică, Pulucciu A. în încălcarea pct. 11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din

13.05.2009, dar și lit. c) alin. (3) art. 33 al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI din 07.06.2007, care îl obligă pe conducătorul mijlocului de transport la cerința colaboratorului de poliție de a trece procedura de testare alcoolscoptică și în cele din urmă a examenului medical în vederea constatării stării de ebrietate, a substanțelor narcotice sau medicamentelor cu un efect similar, a refuzat de a trece procedura de testare alcoolscoptică prin ignorarea cerințelor colaboratorilor de poliție.

Prin acțiunile sale intenționate Pulucciu Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *adică refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, comisă de persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia în partea ce ține numirea pedepsei cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul Pulucciu A. să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 4 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis.

În motivarea apelului a indicat că:

- fără a contesta calificarea acțiunilor inculpatului Pulucciu A. consideră această sentință a fi nefondată în partea aplicării față de inculpat a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- aplicarea de către instanța de judecată a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu corelează cu gravitatea infracțiunii comise. Mai mult decât atât, inculpatul conștientizând caracterul infracțional al acțiunilor sale, intenționat, cunoscând că nu dispune de permisul de conducere de modelul stabilit, ce i-ar permite conducerea mijloacelor de transport, a comis o infracțiune intenționată;

- inculpatul anterior a fost condamnat pentru o infracțiune analogică, și anume: prin sentința Judecătoriei Comrat din 22.05.2017 pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu numirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore; prin sentința Judecătoriei Comrat din 21.12.2017 pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu numirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore;

- Pulucciu A. are înclinații pentru comiterea infracțiunilor, în legătură cu care fapt partea acuzării de stat insistă asupra faptului ca pentru infracțiunile comise lui Pulucciu A. să-i fie numită pedeapsa definitivă sub forma de închisoare. Aceasta va ajuta atingerea scopului de restabilire echității sociale, corectare și resocializare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 august 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că, partea acuzării a atacat sentința judecătorească doar în partea pedepsei numite *adică*, procurorul consideră sentința numită inculpatului de către instanța de fond a fi neîntemeiat blândă, ce nu ar putea asigura atingerea scopului pedepsei, dat fiind faptul că aceasta este numită

fără a lua în calcul comiterea de către inculpat a unui asemenea gen de infracțiuni pentru care acesta deja a fost condamnat anterior.

Instanța de apel a reținut că, prevederile legale au fost respectate de către instanța de fond cu numirea legală inculpatului Pulucciu A. pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Din materialele cauzei rezultă că, la determinarea mărimii de pedeapsă pentru inculpat, instanța de judecată a luat în calcul gradul de pericol social al infracțiunilor inculpatului, existența circumstanțelor atenuante sub formă de recunoașterea vinovăției sale și lipsa celor agravante, comportamentul lui Pulucciu A. în timpul și după comiterea infracțiunii, reieșind din principiile individualizării pedepsei penale, lipsei recidivei infracționale în acțiunile acestuia, notând că inculpatul Pulucciu A. are antecedente penale:

- prin sentința judecătorei Comrat din 05.07.2013 pe art. 152 alin. (2) lit. e); art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu numirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, în baza art. 90 Cod penal s-a stabilit termenul de probațiune 3 ani (antecedente penale stinse);

- prin sentința Judecătorei Comrat din 22.05.2017 pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu numirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore (antecedente penale stinse);

- prin sentința Judecătorei Comrat din 21.12.2017 pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal cu numirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore (antecedente penale stinse);

- inculpatul se caracterizează pozitiv (f. d. 41);
- nu se află la evidența la medic-narcolog și medic psihiatru de la locul de trai (f. d. 36, 37)

De asemenea, de către instanța s-a luat în calcul că, fapta comisă de inculpat, se referă la categoria infracțiunilor ușoare, constatând lipsa pe caz a împrejurărilor excepționale, ce i-ar permite aplicarea art. 79 Cod penal, cât și a art. 55 Cod penal. Instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că, corectarea și atingerea scopurilor pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, pentru infracțiunea comisă este posibilă la numirea inculpatului pedepsei penale cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore.

Instanța de apel a fost de acord cu concluziile instanței de fond precum că, nu poate fi luată în calcul ca o circumstanță ce agravează răspunderea acel fapt că, Pulucciu A. anterior a comis infracțiunile prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ce s-au exprimat în conducerea mijlocului de transport de către o persoană în stare de ebrietate sau de acea persoană care nu dispune de permis de conducere de model stabilit, din motiv că aceste fapte ilicite nu se apreciază ca faptul comiterii anterioare de către Pulucciu A. a unei infracțiuni analogice cu cea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal - *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, comisă de persoană care nu deține permis de conducere de model stabilit*. În opinia

completului, într-adevăr aceste două fapte ilicite se deosebesc una de la alta de indicele laturii obiective și subiective ale componenței infracțiunilor, motiv din care acestea nu pot fi considerate ca fiind analogice, chiar dacă sunt prevăzute de unul și același articol din Legea penală - art. 264¹ Cod penal.

Instanța de apel a reținut că pedeapsa, numită pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal inculpatului Pulucciu A. xxxxx., de către instanța de fond corespunde sancțiunii articolului legii penale în baza învinuirii înaintate acestuia, luând în seama redacția art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în vigoare pentru data comiterii faptei în cauză de către Pulucciu A.

Din împrejurările relatate supra rezultă a fi neîntemeiat argumentul apelantului precum că, aplicarea de către instanța de judecată a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu corelează cu gravitatea infracțiunii comise.

Mai mult decât atât, în apelul declarat apelantul nu a adus nici o circumstanță ce nu i-ar permite instanței de judecată să aplice în privința inculpatului Pulucciu A. a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

În viziunea instanței de apel, apelantul nu a indicat împrejurări suficiente și relevante ce i-ar permite să se tragă concluzia precum că, corectarea inculpatului este pasibilă doar prin intermediul izolării acestuia de la societate și necesității ispășirii pedepsei de către acesta sub forma închisorii în instituția penitenciară pentru comiterea faptei incriminate, întrucât din conținutul sentinței atacate rezultă că, la numirea făptuitorului pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de fond a luat în calcul toate împrejurările faptei comise, comportamentul inculpatului, personalitatea și căința sinceră a acestuia în cele îndeplinite, lipsei în acțiunile acestuia recidivei infracțiunii ceea ce, în opinia completului, ar asigura atingerea scopului pedepsei.

În opinia instanței de apel, pedeapsa numită inculpatului Pulucciu A. sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 de ore, este una echitabilă, corespunde cu scopurile și obiectivele de nur a pedepsei penale, în legătură cu aceasta completul nu găsește oportun ca pedeapsa numită să fie înlocuită cu una mai aspră.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului indică:

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără ca acesta să fie izolat de societate și a menținut pedeapsa stabilită în formă de muncă neremunerată;
- instanța de apel la soluția de aplicare a pedepsei în formă de munca neremunerată, nu a ținut cont pe deplin de circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat;

- atât în procesul urmăririi penale, cât și în procesul examinării cauzei a fost stabilită lipsa circumstanțelor excepționale, cât și celor atenuate, prezența circumstanțelor agravante, și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, iar datele privind personalitatea inculpatului confirmă predispunerea acestuia la comiterea infracțiunilor, ținând cont de caracteristica acestuia, prezența condamnărilor anterioare pentru infracțiuni similare;

- inculpatul a fost condamnat de două ori pentru comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în formă de muncă neremunerată (sentința Judecătorei Comrat din 22.05.2017 pe art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 140 ore munca neremunerată; sentința Judecătorei Comrat din 22.05.2017 pe art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 160 ore munca neremunerată), însă careva concluzii pentru sine nu și-a făcut și din nou, intenționat, știind că nu are drept de a conduce mijloace de transport fără permis de conducere, a urcat la volanul mijlocului de transport și a comis din nou o infracțiune intenționată;

- inculpatul, fiind deja atras la răspunderea penală pentru infracțiuni similare, și nu o dată, nu a făcut pentru sine careva concluzii, dimpotrivă a continuat activitatea sa infracțională, fiind sigur că va scăpa de pedeapsa, ceea ce și s-a întâmplat. Respectiv, pedepsele stabilite anterior nu au avut careva efect asupra inculpatului, nu au influențat asupra corectării și reeducării acestuia;

- pedeapsa prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, în cazul dat a fost demonstrat că pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

- aceste circumstanțe, nu au fost luate în considerație în mod corespunzător la aplicarea pedepsei de către instanța de fond și instanța de apel;

- în cauza dată nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe ce ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului Pulucciu A. ce ar permite de a concluziona că corectarea lui este posibilă fără executarea pedepsei în formă de închisoare.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Jecov N. în numele inculpatului a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului este întemeiată, iar instanța de apel a argumentat decizia în acest sens.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat

cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

Așadar, în prezenta speță, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *instanța de apel nu s-a ronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, instanța de recurs atestă, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente Colegiul nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Din conținutul recursului, Colegiul penal lărgit reține că, recurentul critică decizia, deoarece instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpatului, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și lucrările dosarului, Colegiului penal lărgit consideră, că în prezenta speța acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanțele de fond au adoptat hotărârea, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii articolului 264¹ alin. (4) Cod penal, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit statuează că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială, să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

De asemenea, Colegiul penal lărgit evidențiază că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, prin urmare prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată în corespundere cu prevederile legale.

În continuare, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Codul penal, care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că, sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul prevede ca pedeapsă cu *muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sa cu închisoare de pînă la 1 an.*

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, se încadrează în limitele sancțiunii normei penale date, conform noilor limite stabilite.

Instanța de recurs reține, că în prezenta cauză penală, instanța de apel a ținut cont de faptul, că infracțiunea săvârșită, face parte din categoria celor ușoare, inculpatul în ședința de judecată a recunoscut vina și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, la domiciliu inculpatul se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, existența circumstanței atenuante - recunoașterea vinei și lipsa circumstanțelor agravante, cu toate că inculpatul are antecedente penale, acestea sunt stinse.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința, prin care s-a aplicat inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, a atitudinii inculpatului față de cele comise și influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestuia, din care considerent, instanța de recurs respinge ca

neîntemeiate afirmațiile procurorului, precum că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă.

Ce ține de argumentul recurentului, precum că în speță este prezentă circumstanța agravantă și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, Colegiul penal reține că acesta întemeiat a fost exclusă de către instanța de apel. Astfel, la stabilirea pedepsei, instanțele judecătorești pot recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe care au fost stabilite de organele de urmărire penală, au fost indicate în rechizitoriu (art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală) și numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbateri judiciare. La caz, reieșind din rechizitoriul întocmit (f.d.76 verso), se atestă că nu au fost constatate careva circumstanțe agravante. Mai mult ca atât, prin persoană care anterior a fost condamnată se înțelege persoana care anterior a fost condamnată definitiv pentru infracțiune intenționată sau din imprudență, infracțiune consumată sau neconsumată și antecedentele penale nu au fost stinse sau anulate, sau nu a fost anulată condamnarea și stinse antecedentele penale, însă în prezenta speță inculpatul are antecedente penale stinse.

Având în vedere toate aceste împrejurări, în opinia Colegiului lărgit, instanța de apel întemeiat a menținut sentința prin care s-a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fiind una echitabilă în raport cu fapta comisă și se încadrează în limitele prevăzute de lege și rigorile stipulate de alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, fiind individualizată corect și în așa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai aspre va fi neproporțională faptelor comise.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că, pedeapsa individualizată de prima instanță, menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide, că în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal lărgit concluzionează că, recursul declarat de către procuror, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 august 2021, în cauza penală privindul pe **Pulucciu Andrei xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 31 martie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Plămădeală Ghenadie

15 februarie 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Timofti Vladimir

Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Pulucciu Andrei xxxxx**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 februarie 2022, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 august 2021, în cauza penală privindu-l pe **Pulucciu Andrei xxxxx**.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar nu am susținut motivarea și soluția adoptată, și am propus o altă soluție:

”De admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, de casat parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 august 2021, în cauza penală privindu-l pe Pulucciu Andrei xxxxx, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Comrat în alt complet de judecată”, sub aspect că inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis .

3. Pentru a fi mai succint, susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-7 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 februarie 2022, în prezenta cauză nr. 1ra-2113/2021.

4. Consider incorectă motivarea și soluția instanței de recurs ordinar în speța dată reieșind din următoarele considerente.

Conform motivelor invocate de procuror în recursul ordinar (f.d. 157):

”La stabilirea pedepsei, Colegiul judiciar al Curții de Apel Comrat eronat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără ca acesta să fie izolat de societate și a menținut pedeapsa stabilită în formă de muncă neremunerată.

În conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 CP) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) CP, consider că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța greșit a aplicat criteriile generale de individualizare a pedepsei, potrivit cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța

de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sancțiunile penale pentru a-și atinge scopurile și pentru a avea eficiență funcțiile lor trebuie să fie corect individualizate, motiv pentru care individualizarea pedepselor constiuie un principiu de bază a dreptului penal.

Reieșind din scopul pedepsei penale prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, și anume că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât în partea condamnaților, cât și a altor persoane, anume executarea de către inculpat a pedepsei în formă de închisoare va restabili echitatea socială și încrederea societății în actul de justiție.

Totodată, instanța de apel la soluția sa de aplicare a pedepsei în formă de muncă neremunerată, nu a ținut cont pe deplin de circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat.

Astfel, atât în procesul urmăririi penale, cât și în procesul examinării cauzei a fost stabilită lipsa circumstanțelor excepționale, cât și celor atenuante, prezența circumstanțelor agravante, și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, iar datele privind personalitatea inculpatului confirmă predispunerea acestuia la comiterea infracțiunilor, ținând cont de caracteristica acestuia, prezența condamnărilor anterioare pentru infracțiuni similare.

Astfel, inculpatul a fost condamnat de două ori pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată (sentința Judecătorei Comrat din 22.05.2017 pe art. 264¹ alin. (4) CP la 150 ore muncă neremunerată; sentința Judecătorei Comrat din 21.12.2017 pe art. 264¹ alin. (4) CP la 160 ore muncă neremunerată) însă careva concluzii pentru sine nu și-a făcut și din nou, intenționat, știind cu certitudine că nu are drept de a conduce mijloace de transport fără permis de conducere, a urcat la volanul mijloclului de transport și a comis din nou o infracțiune intenționată.

Reieșind din cele menționate este evident că inculpatul, fiind deja atras la răspunderea penală pentru infracțiuni similare, și nu o dată, nu a făcut pentru sine careva concluzii, dimpotrivă a continuat activitatea sa infracțională, fiind sigur că va scăpa de pedeapsă, ceea ce și s-a întâmplat. Respectiv, pedepsele stabilite anterior nu au avut careva efect asupra inculpatului, nu au influențat asupra corectării și reeducării acestuia.

În acest compartiment e de menționat că, pedeapsa prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului asupra comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, în

cazul dat a fost demonstrat că pedeapsa prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, aceste circumstanțe, nu au fost luate în considerare în mod corespunzător la aplicarea pedepsei de către instanța de fond și instanța de apel.

Așadar, în cauza dată nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului Pulucciu A., ce ar permite de a concluziona că corectarea lui este posibilă fără executarea pedepsei în formă de închisoare”.

Astfel, consider că aceste motive, și-au găsit total confirmarea în speța dată, or inculpatul deja a 3-a oară comite infracțiuni similare în perioada de 3 ani și de fiecare dată este aplicată față de el aceeași pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care evident că nu este luată de inculpat în serios (*care a mai fost tras de mai multe ori la răspundere contravențională pentru comiterea contravențiilor, inclusiv de încălcare a regulilor de circulație rutieră, are cazier contravențional cu 23 de contravenții (f.d. 33)*), ce evident în viziunea mea nu va duce la restabilirea echității sociale, precum și atingerea scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, privind corectarea și reeducarea inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a săvârșirii de către inculpat a unor noi infracțiuni, precum și a prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni de alte persoane.

Temeiul pentru recurs ordinar, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmare în speța dată și în concluzie am propus soluția, conformă prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, descrisă în pct. 2 a prezentei Opinii separate, dar nu am fost susținut de ceilalți judecători.

Judecător

Timofti Vladimir